

מנשר שבועי מבית
"פנסאים צעירים"

גליון ה'

הפנסאי

שלחן שבת

בואו, אתם מזמנים
אצלנו - מהלמודים נהנים

אם אדם הכעיס מלך, והמלך סולח לו, הוא אחרי זה יחזור להתנהג אליו כמו לפני העברה או שהיחסים ביניהם ישארו 'צוננים'? ואיך כל זה קשור לסכריה שלוי אחי מביא למושקי אחותי הקטנה בכל ליל שבת מבית הכנסת? התשובות - בשלחן השבת שלנו.

בין 'סליחה' ל'כפרה'

"בעצם", העיר אבא בסיומו של הדיון המרתק בין שני הזאטוטים, זה ממש מה שקרה בעת הקמת המשכן. לאחר שבעה ימים שלמים של חנכת המזבח בהם הביא אהרן הכהן פר לחטאת כדי לכפר על חטא העגל, הורה לו השם להקריב ביום השמיני עגל על המזבח. אתם יודעים בשביל מה?"

מענדל'ה היה זה ששלף מיד: "רש"י אומר שזה מכפר על חטא העגל", ומיד המשיך לשאלה המתבקשת: "היי, רגע, באמת זה לא מובן. אם הוא כבר כפר על החטא הזה שבוע שלם, למה צריך שוב לכפר עליו?"

"נהדר", התמוגג אבא מהשאלה, שאלה מצינת. האדמו"ר הזקן מבאר באגרת התשובה שאדם שחטא צריך גם 'סליחה' וגם 'כפרה'. הסליחה היא על עצם החטא, אולם גם אחריה המצב לא חוזר להיות כמו שהיה מקדם."

"אה", הבין לוי, "כמו שמושקי לא כעסה שלא הבאתי לה סכריה אבל עדן היתה עצובה?". "בדיוק", אשר אבא והמשיך: "קרבו העגל ביום השמיני נועד לגלות את העבדה שהשם כבר סלח ומחל בימים שלפני."

(מעבד על פי לקוטי שיחות כרך כ"ב, עמוד 19)

"היום אני לא מספרת פרשת-שבוע" הכריזה מושקי מיד אחרי שאמא חלקה לכלם דגים וגרמה לי להרים גבה בפליאה. בדרך כלל בת הארבע הזו נהנית מאוד לספר לכלם את מה שלמדה בגן. 'מעגן על מי היא כועסת?', הרהרתי לעצמי.

דוקא לוי, שגדול ממנה רק בשנתיים, קלט מיד מה הסבה למצב הרוח הזועף הזה ושאל: "מה, זה בגלל הסכריות?" מושקי רק הנהנה בראשה לחיוב, העצב נבט מעיניה. בכל ליל שבת משתדל לוי ללכת בבית הכנסת לאחד המתפללים שמחלק סכריות לכל הילדים ומבקש ממנו סכריה.

לוי עצמו בכלל לא אוהב סכריות, הוא מעדיף חטיפים מלוחים. את הסכריה שהוא מקבל הוא שומר בכיסו, עבור מושקי. השבת - שכת לוי להביא את הסכריה, ומושקי הקטנה לא יכלה להשלים עם העדרה.

"אבל אמרת לי שלא נורא?" שאל לוי בתמיהה. "כן", לחשה מושקי, "אני לא כועסת. אבל עצוב לי בלב". ללוי היתה הצעה: "אני יכול לתת לך לשחק במשחק החדש שסבא קנה לי ליום ההלדת, כדי שתהיי שמחה". "וואו, באמת?" שאלה מושקי והשמחה חזרה לפניה.

פנסאים צעירים י"א ניסן

העלון האהוב במהדורה מיוחדת לרגל יום הולדת הרבי המדורים המרתקים וגם: "שירו למלך" - על נגוני הקאפיטלר, רב שיח מרתק של שלוחים צעירים, ועוד...

יֵצְאוּ לְאוֹר

מֵאִיר הַרְחֵק

פְּנִסָּאִי צְעִיר בְּעֵצְמָה מֵאִיר

מְבַצְעִים מְשִׁימָה! | פָּרָק חֲמִישִׁי וְאַחֲרוֹן

כְּמָה דְקוֹת אֲרוֹכוֹת חֲלָפוּ עַד שְׁסוּטְלָנָה אַכָּן הַשְׁתַּכְנָעָה שְׁאִין שׁוּם הַלְכָה שְׁאוּסְרָת אַכִּילַת מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים לְפֶסַח שְׁלִשִׁים יוֹם לִפְנֵי הַחֵג. "אַתָּה בְּטוֹחַ, כְּבוֹד הַרְבֵּי", הִיא שְׁאֵלָה שׁוֹב וְשׁוֹב. "כִּי נִרְאָה לִי שְׁאֵתָה חוֹשֵׁב שְׁאֲנִי זְקֵנָה מְדִי בְּשִׁבִיל לְהַקְפִּיד וְלָכֵן אַתָּה עוֹשֶׂה לִי 'הַנְּחוֹת' בְּמִצְוֹת. אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת צְדִיקָה!".

כְּאֲשֶׁר פָּנוּ סוּף סוּף מֵאִיר וְאָבִיו לְפָנוֹת לְבֵיתָם, וְהַפְעַם בְּאֵמֶת, חָשׂ מֵאִיר שְׁזוּהִי שְׁעַת הַכֶּשֶׁר לָהּ חֲכָה כְּדִי לְשָׂאֵל אֶת אָבִיו עַל הַמֵּאֲמָצִים שְׁלוֹ לְיִצְחָר קֶשֶׁר עִם בּוּרִיס. "אֲנִי לֹא מְבִין", הִקְשָׁה מֵאִיר בְּלִהֲט, "הוּא הִרִי אֶף פַּעַם לֹא מְקַבֵּל אֶת הַדְּבָרִים שְׁאֵתָה אוֹמֵר לוֹ. הוּא מְתִיחַס אֵלַיךְ כְּאֵלוֹ שְׁהוּא עוֹשֶׂה לָךְ טוֹבָה שְׁהוּא בְּכָלֵל שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ, וּמְעוֹלָם הוּא לֹא אִמֵּר תּוֹדָה".

חִיּוֹךְ רַךְ הַתְּפִשֵׁט עַל פְּנֵיו שֶׁל הַרְבֵּי מֵאִירוֹבִיךְ כְּשֶׁעֲנָה לְבָנוּ, וּמְעַבֵּר לְעִיּוֹפוֹת שְׁנִשְׁמָעָה הֵיטֵב בְּטוֹן הַדְּבוּר, הִיָּה אֶפְשָׁר מִמֶּשׁ לְחוֹשׁ בְּלִהֲט שְׁלוֹ וּבִקְשָׁר הַעֲמֵק שְׁהוּא מְרַגֵּשׁ לְדְבָרִים:

"מֵאִירָקָה, אֲנַחְנוּ לֹא בָּאֵנוּ לְכָאן סֶתֶם כֶּךָ בְּלִי סִבָּה. הִרִי הַחַיִּים פַּה פְּחוֹת נוֹחִים מֵהַמְּקוֹם שְׁבוּ אֲנִי גֵרְתִי כִּילָד, הִיכֵן שְׁגִרִים סִבָּא וְסִבָּתָא עַד הַיּוֹם. אֲכַל כְּשֶׁר - צְרִיךְ לְאַרְגֵּן מִמְּרַחֲקִים, תְּשִׁמִּישִׁי קִדְשָׁה - מִצְרָךְ נְדִיר בְּיִתְרָה, וְעַל הַעֲבוּדָה הַקְּשָׁה וְהַמְּיַגַּעַת אֶפְלוּ לֹא דְבַרְנוּ".

"יִשְׁנָה סִבָּה לְמָה אֲנַחְנוּ כָּאן. הַרְבֵּי שְׁלַח אוֹתְנוּ. הַרְבֵּי, רֵאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; נְשִׂיא הַדּוֹר דּוֹאָג לְיִהוּדִים שְׁנִמְצָאִים כָּאן, שְׁיִזְכְּרוּ אֶת יְהוּדוֹתָם, שְׁיִתְקַרְבוּ לְהַשֵּׁם. זְכִיתִי, וְהַרְבֵּי בַּחֵר בִּי לְמַלְא אֶת הַתְּפִקִיד הַזֶּה, זְכִיתִי, וְעַל כְּתַפִּי הַטְּלָה הָאַחֲרִיּוֹת הַכְּבֹדָה הַזֹּה לְרוֹחֲנֵיּוֹתָם שֶׁל כָּל יְהוּדֵי הָעִיר הַזֹּה".

"וְגַם אַתָּה, מֵאִירָקָה", הִישִׁיר הָאָב מִבֶּט לְבָנוּ, "זְכִיתִי! אַתָּה שְׁלִיחַ שֶׁל הַרְבֵּי. וּבְקָרוֹב, כְּשֶׁתְּבוֹא כְּבָר הַגְּאֵלָה וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת אֶת הַרְבֵּי בְּעֵינֵי בְּשָׂר, נוֹכַל לוֹמַר לְרַבִּי - עֲמַדְנוּ בְּמִשְׁימָה, בְּצַעֲנוּ אֶת הַשְּׁלִיחוֹת".

מֵאִיר לֹא הִשִּׁיב דְּבָר, אֶךְ הַחִיּוֹךְ שֶׁעַל שְׁפָתָיו אִמֵּר הַכֹּל. אָב וּבָנוּ צוֹעֲדִים בְּרַחוּבוֹת הַשׁוּמְמִים אִי שֵׁם בְּרוּסְיָה, אֶךְ הֵם יוֹדְעִים שְׁתְּפִקִיד גְּדוֹל מוּטָל עֲלֵיהֶם. וְהֵם יַעֲשׂוּ כָּל שְׁבִיכְלָתָם כְּדִי לְעַמֵּד בְּמִשְׁימָה!

הַרְאוֹת וְעִדְכּוֹנִים
לְחִילֵי צְבָאוֹת ה' |
מְמַפְקֵדַת הַפְּנִסָּאִים

בְּפִקְדָה!

תְּשׁוּבָה טְלָפוֹנִית בְּמַהְלָךְ הַחֲדָשׁ הַקָּרוֹב וְיִדְאָג לְהַשִּׁיב לְפִנְיֹתֵיכֶם בְּצוּרָה הַטּוֹבָה בְּיִתְרָה.

כְּפִי שְׁוֹדָאי שְׁמַתֵּם לֵב, בְּחִצְיוֹ הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הָעֲמוּד מְדוּחַ עַל כְּמָה מֵהַפְּקוֹת הַדְּפוּסִים שֶׁל חֲנוּת הַפְּנִסָּאִים שְׁכַבְר יוֹצְאִים לְאוֹר. מִיָּד עִם תְּחִלַּת הַפְּעִילוֹת מְחֻדָּשׁ, בְּחֻדָּשׁ אִיר, תּוֹכְלוּ לְרַכֵּשׁ אוֹתָם בְּחֲנוּת - דְּרָךְ הַטְּלָפוֹן - בְּאֲמִצְעוֹת הַנְּקֻדוֹת שְׁבַרְשׁוֹתְכֶם. כָּל שְׁעָלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת הוּא לְהַקִּישׁ לְאַחַר הַמְּסַפֵּר וְהַקּוֹד הָאִישִׁים אֶת הַסְּפָרָה 5 וְלִפְנוֹת לְחֲנוּת.

**פֶּסַח נָשֵׁר וְשִׁמְחָה!
בְּהַצְלָחָה! מְפַקֵּדַת הַפְּנִסָּאִים**

תְּכַנִּית הַפְּנִסָּאִים וּמְבַצְעֵי הַהַתְּקַשְׁרוֹת יוֹצְאִים לְהַפּוּגָה קְצֵרָה, עַד חֲדָשׁ אִיר. נִצְלוּ אֶת הַזְּמַן כְּדִי לְלַמּוֹד וּלְשַׁנֵּן אֶת חוֹבְרַת הַלְמוּזִים שְׁכַבְר אֲצִלְכֶם.

הַמְּעַרְכָּת הַטְּלָפוֹנִית, שְׁפַעִילָה כְּבָר בְּמִשְׁחָדָשׁ, פּוֹעֵלַת בְּצוּרָה נְפִלְאָה וּמוֹשְׁרַתַת אֶת לְמַעֲלָה מְשִׁמוּנָה מֵאוֹת הַפְּנִסָּאִים כְּאֲרָץ הַקֶּדֶשׁ. אֵלוֹ שְׁחֻשְׁבוֹנֵם לֹא מְעַדְכֵן כְּרֵאוֹ אוֹ שִׁישׁ לְהֵם בְּעֵינֵי אַחֲרַת בְּמַעַרְכָּת - מְתַבְּקָשִׁים לְהַשְׁאִיר הוֹדְעָה בְּתֵא הַקּוֹלִי שְׁבַמְעַרְכָּת. בְּמַדָּה וְכַבֵּר הַשְּׁאֲרָתָם הוֹדְעָה, אִין צְרוּךְ לְהַשְׁאִיר הוֹדְעָה נוֹסַפְתָּ.

צוֹת הַבְּחִינּוֹת יִחְזִיר לְכֶם

יִצְאָ לְאוֹר עַל יְדֵי מְעַרְכָּת פְּנִסָּאִים צְעִירִים שְׁעַל יְדֵי אֲרָגוֹן הַפְּנִסָּאִים
ת.ד. 747 כְּפַר חַב"ד | Panasaim.Alon@gmail.com

• נָא לְשַׁמֵּר עַל קִדְשֵׁי הַגְּלִיּוֹן •